

Ἐκ τούτων οὖν

φανερὸν

- ὅτι τῶν φύσει ἢ πόλις ἐστίν,
- καὶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος φύσει πολιτικὸν ζῶον,
- καὶ ὁ ἄπολις
  - διὰ φύσιν
  - καὶ οὐ διὰ τύχην ἦτοι φαῦλός ἐστιν, ἢ κρείττων ἢ ἄνθρωπος [...]
- Διότι δὲ πολιτικὸν ὁ ἄνθρωπος ζῶον πάσης μελίττης καὶ παντὸς ἀγελαίου ζώου μᾶλλον, δηλον.

Οὐθὲν γάρ, ὡς φαμέν, μάτην ἢ φύσις ποιεῖ·

λόγον δὲ μόνον ἄνθρωπος ἔχει τῶν ζῴων·

- ἡ μὲν οὖν φωνὴ τοῦ λυπηροῦ καὶ ἡδέος ἐστὶ σημεῖον,
  - διὸ καὶ τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει ζῴοις
    - (μέχρι γὰρ τούτου ἢ φύσις αὐτῶν ἐλήλυθε,
    - τοῦ ἔχειν αἴσθησιν λυπηροῦ καὶ ἡδέος
    - καὶ ταῦτα σημαίνει ἀλλήλοις),
- ὁ δὲ λόγος ἐπὶ τῷ δηλοῦν ἐστὶ τὸ συμφέρον καὶ τὸ βλαβερὸν, ὥστε καὶ τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἄδικον·
  - τοῦτο γὰρ πρὸς τὰ ἄλλα ζῶα τοῖς ἀνθρώποις ἴδιον, τὸ μόνον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ καὶ δικαίου καὶ ἀδίκου καὶ τῶν ἄλλων αἴσθησιν ἔχειν·

ἢ δὲ τούτων κοινωνία ποιεῖ οἰκίαν καὶ πόλιν.